

Blanka Kubešová (nar. 21. února 1944 v Praze) je členkou Obce spisovatelů a nositelkou několika literárních ocenění. Říká o sobě, že všechno začalo tím, že milovala slova. Češtinu jako takovou. Drobné texty, povídky a fejetony publikovala zprvu v zahraničí, od začátku 90. let pak v řadě domácích novin a časopisů. Do této doby spadá i spolupráce s Českým rozhlasem. Především v rádiu Vltava bylo v literární redakci dr. J. Halase načteno na dvacet povídek. Poměrně rychle za sebou uveřejnila lehce biografické práce, Romance pro Žoržínu (Konfrontace Curych, 85) a Deník Leošky Kutheilové (68 Publishers Toronto, 87). Svým humorem a opravdovostí Deník rychle pronikl ke čtenáři. Měl štěstí i na interprety. Načetla ho Jaroslava Tvrzníková v RFE v Mnichově a pro fy AudioStory v r. 1992 na dvoukazetu Hana Maciuchová v Praze. To, že Deník Leošky K. zůstává stále živý, nejlépe dokazuje jak jeho divadelní premiéra v prosinci 2006 v Praze, tak nové CD v listopadu 2009, kde 10letou Leošku opět načetla Hana Maciuchová.

V dramatické tvorbě se cítí poměrně nováčkem.

V r. 1998 proběhlo v Brně v Divadle Husa na provázku v režii Ivo Krobota scénické čtení hry Na Popelce, která se v témže roce umístila v soutěži Alfréda Radoka.

V r. 2004 se tamtéž ve finálové desítce umístila i divadelní hra Otec s velkým 'O'.

V ČT Praha se r. 2004 v režii Víta Olmera podařilo realizovat i její televizní scénář Modrý kámen. V r. 2007 pak i scénář Přeplovu i Dunaj v dokumentárním cyklu ČT Ostrava. Útěk železnou oponou.

V prosinci 2006 v Divadle 90 U Valšů v Praze měl divadelní premiéru Deník Leošky K. s Ninou Divíškovou v hlavní roli.

Drama Šachmat v současné době hledá divadelní scénu.

Ve své literární práci vyrůstá B.K. z tradičního půdorysu psychologické prózy, zajímá se o osudy lidí z okraje společnosti a napomáhá stát se vnímavější, v neposledním i ke kráse české řeči..

Společenským a sociálním tématům se věnují novely a romány Kočičí dlažba (Index, Kolín nad Rýnem 1988 a Praha 1991), Horror Hill...jako zrnko písku, (Primus, Praha 1994), sbírka povídek Perlový svět (B. Just, Praha 1996), Černá v bílé (Knižní klub, Praha 1999) i Žabky na vodě (Čs. spisovatel, Praha 2000).

Základem k románu Vltavěnka (Šulc a spol., Praha 2004) se staly tragikomické příběhy legendární, svérázné Vltavěnky ze Ždáně. Román načetli Nina Divíšková a Jan Kačer. Román Vltavěnka se po pouhých dvou letech ke svým čtenářům vrátil v obnoveném vydání rozšířeném o studii Můj otec s velkým O. Autorka se v něm neobvyklou formou – „románem o románu“ pokouší objasnit lidský úděl a lidskou existenci a napomáhá propracovat se k poznání a k většímu porozumění mezi generacemi.

Reedice novely Žoržína vyšla na jaře 2008 v nakl. Eroika Praha.

V r. 2009 vyšel román Brácha Jerry a novelu Baletky v modrém vydala r. 2011 také Eroika Praha.

Některé práce, televizní a filmové scénáře i divadelní hry zůstávají prozatím v rukopise.

Připravuje se vydání novely **Nevěsta ze země tajemných sil a duchů** a v rukopise zatím zůstává i sbírka povídek **Země jako obrovský kopací míč**.

V rámci příprav je i televizní scénář se spoluautorkou Ivou Tajovskou **Bílý střelec**.

Vedle povídek a rozhovorů píše recenze a komentáře k divadlu a ke knihám i literárním osobnostem.

Literární ocenění:

1. místo v literární soutěži Čs.rozhlasu Brno (1992),
1.cena Knižního klubu (1999),
prémie v soutěži Nadace F.Langerera (2001 a 2004),
umístění v soutěži Alf. Radoka (1998 a 2004).

Zařazení ve slovnících:

J.Čulík, Knihy za ohradou, Trizonia, 1990
Česká nezávislá literatura v ohlasech, Primus, 1994
Slovník českých spisovatelů od r.1945, Brána I.díl, 1995
Katalog knih českého exilu 1948-94, Primus, 1995
Česká literatura v exilu 1948-89, Makropulos, 1996
Kdo je kdo, Obec Spisovatelů, 1996
Kdo je kdo, česká encyklopedie, 2005
Slovník české literatury po roce 1945
Spoluautorka sborníků:
Útěky železnou oponou, 1983, Curych
Benefice, 1993, Toronto
Kalendář lidové demokracie, 1992, Praha
Sčítání tónů, Literární Varnsdorf 1996
Setkání a hovory, Almanach SVU, Mnichov, 1998
Osudy, J.A.Krystek, Brno 2001